

Θάνατος, διευθύνει τὸ πιστόλιον εἰς τὸ γαυδόν, ώς κάλπην τοῦ Σαριπόλου χαῖνον στόμα του.

Μετά ἐν δευτερόβλεπτον ἀκούεται ἐν : κράκ.

Καὶ ὁ Φραγκζῆς προσφέρει εἰς τὴν γείτονά του τεμάχιον ἐκ τοῦ στομού του φονικοῦ του ὄπλου... περάχιον συκολάτας.

Καὶ μὲ ταχύτητα τῆς τέχνης του κάμνει τὸ ἐκ σοκολάτας πιστόλι του εἰς τόσα τεμάχια, δοσὶ ἡσαν οἱ συνεπιβάται του, κρατῶν τὸν κόκορα δι' ἔσυτὸν καὶ κοκορεύμενος διὰ τὴν σκληνὴν τὴν ὅποιαν τοὺς ἔπαιξε.

Pirouette.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Ἡ φύσις ἔδωκεν εἰς τὴν γυναικα τὸ κάλλος ὅπως εἰς τὸ φόδον τὸ ἄρωμα. Αἱ ἀσχημοι γυναικες ὅμοιάσουσι τὰ χειμερινὰ τριαντάφυλλα, ἀτινα δὲν ἔχουσιν ἄρωμα, ἀλλ' ἀκίνης μόνον.

Οὐδέποτε γῆθλησα νὰ κολακεύσω τὴν ἐρωμένην μου ἀντικαθιστῷ, δι' ἀστέρων τοὺς ὄγρούς ἀρθρημούς της. Διὰ ἕκαστον ἀστρού εἶναι εἰς κόσμος, φαντασθήτε τὸ τέρας θαῦτο φέρουσα δύνα κόσμους ἐπὶ τοῦ μικροῦ της προσώπου.

Αἱ φαληρικαὶ νύκτες μᾶς ἀνταπέδιδον δσην ζωὴν μᾶς ἀφέρουν αἱ ἀττικαὶ ἡμέραι.

Τώρας αἱ Ἀθηναὶ γωρὶς Φέληρον εἶναι διὰ τὸ Φάληρον.

Μάριος.

ΑΓΡΑΜΠΕΛΑΙΣ.

Γυναικα γωρὶς χάρη, ἀγκίστρι χωρὶς ψάρι. Γυναικα γωρὶς γλύκα, ψάρι χωρὶς ἀγκίστρι.

Ἡ καλλιτέρα τροφὴ τοῦ ἐρωτοῦ εἶναι ἡ γνωστεῖα.

Κάρδη.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ.

Βάζω στὸ νοῦ μου κάποτε πῶ; Θὰ παρθοῦμε
Καὶ μοῦρχεται νὰ τρελλαθῶ ἀπ' τὴν χαρά μου
Σὲν δυὼ τριγώνια ἀχώριστα πῶ; Θὲ νὰ ζοῦμε
Καὶ πῶς δὲ θὰ σ' ἀφίνω βῆμ' ἀπὸ κοντά μου
Θὰ εἴμ' ἔγώ ἔσν, καὶ σὲ θὰ εἴσαι τὸ ἔγώ μου
Μία ψυχὴ σὲ δύω γωρισμένη Μαριγώ μου.

Καὶ τὸ μικρό μας κάποτε στὸ νοῦ μου βάζω
Καὶ τότε μοῦρχεται θεότρελλος νὰ γίνω
Μοῦ φαίνεται στὸ πλάτι μου πῶς τὸ διαβέλλω
Καὶ σὲ πῶς τὸ μαλώνεις! ἂ! δὲ θὰ σ' ἀφίνω!
Μάρω, εἶναι δικό μου θὰ σου λέω τὸ παιδί μου
Καὶ σὲ μὲ ζήλια-λάθος ἔχεις, θάμου λέει, ψυχή μου.

De Kock

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ

ιεροτοκρατικὸν καὶ πολυτελέστατον, ώς μεγάλη Κυρία τοῦ τυρμοῦ, ἴγκατεστάθη ἐν τῇ **'Οδῷ Σταδίου**, ἀπέναντες τῆς Πιστωτικῆς Τράπεζης.

ΝΕΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

Ὕπὸ ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΑ,

χορηγίσαντος καὶ συνετάρου τοῦ γγωστοῦ Ζαχαροπλάστεος καὶ Οίνοποιοῦ κ. Σόλωνος.

Τὰ πάντα ἐν τῷ Νέῳ Ζαχαροπλαστείῳ φέρουν τὸν τύπον τοῦ γεγενείας καὶ ἀριστοκρατίας.

Τὴν μεσημέριαν καὶ τὴν ἑσπέραν δύνασαι νὰ πίνῃς ἐκεῖ τὴν χειρικὴν μαστέχαν τοῦ ἐπὶ δίσκου ἐπιργυρωμένου καὶ συνωδευμένου μὲ ζαχαρωτὰ ἀμυγδαλάκια, τόσον τατιασμένους τῆς μαστίχης καβαλιέρους.

Μπακιλαβᾶς, ἀπαρατήρητος χωνευόμενος καὶ ὑπὸ τῶν πλέον Μή μου ἄπτου στομάχων.

"Ολα τὰ γλυκύσματα μὲ ίδιάζον ἀρωματὰ καὶ γεῦσιν, καὶ τὴν ποσάτητα ἀφθονα.

Ίδιαίτερον Ζαχαροπλαστικὸν κῆπον ἀποτελοῦν τὰ λεγόμενα **fondants**, διὰ καρπῶν φυσικῶν κατεσκευασμένα.

"Απαράμιλλα εἰς τὴν κατασκευὴν τὰ **petits fours**.

ΚΑΙ ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ

ἐντικαθιστῷ δι' ὥρας βίας ἢ δρέσσεις στιγματίας τὴν οἰκιακὴν μαγειρικὴν κατασκευάζον γλυκύσματα τῆς τραπέζης, μὲ νωπὸν βούτυρον.

Μέγας προμηθευτής ὅλων τῶν εἰδῶν διὰ συναγωγῆρας, γεύματα καὶ χορούς.

ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΥ

ΧΙΛΙΩΝ ΕΙΔΩΝ ΛΑΜΠΑΙΣ

ἐπὸ τῆς δωδεκαριτίλου **Μυδραλιού** (Mitrailleuse Brepnev) μέχρι τῆς πολυτελέστερας κρεμαστῆς Δάχμπας, πρὸς δὲ ἀκτινοβολούσας ἐπιτραπεζίους λυχνίας, κομψὰς τῆς χειρὸς, ἀλλας τοῦ τοίχου, σφρίτας, σωλῆνας, φιτύλια, τὰ πάντα κομιζόμενα ἐξ Εύρωπης, κατ' εὐθείαν, ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων, εὑρίσκετε εἰς τὸ

ΔΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΗΑΛΛΟΥ

243—Οδὸς Ερμοῦ—243

τὸ πρώην τῆς ἑταίριας **Κ. Χουτοπούλου** καὶ **Σάρι**.

"Ο κ. **Τρεαντάφυλλος Μπάλλος**, ἀπομείνας εἰδικὸς τὸ τέλος τοῦ φωτισμοῦ αὐτό, ἐπλούτισε το Κατάστημά του μὲ δλατὰ εἰδὸν τοῦ φωτισμοῦ καὶ πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς πάντοτε μετρίας.

Εἰς τὸ Κατάστημά του εὑρίσκετε τὸν φωτιστικῶτα τον Λύχνον, γνωστὸν ὑπὸ τὸ δόνομα **Brillant Doppel-Brenner**.